

عنوان مقاله:

تحلیل ضرورت فضای سبز به عنوان یک راهبرد در توسعه پایدار شهری از دید روان شناختی محیط و انسان

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران، معماری و مدیریت پایدار شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

زینب باقری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات قزوین،

خلاصه مقاله:

یکی از ارکان فضاهای شهری، فضای سبز است که تاثیر بسزایی در کیفیت منظر شهری و روحیات بشر دارد. ایجاد فضای سبز در شهر حس جامعه گرایی و داشتن زندگی مسالمت آمیز را بالا برده و از عوامل موثر در تضمین سلامت روحی و روانی بشر است. مهمترین اثر فضای سبز در شهر، کارکرد محیط زیستی آن است که شهر را برای زیست، مساعد کرده و موجب ارتقاء کیفی در زندگی بشر میشود. اما در حال حاضر بشر با یک بحران زیست محیطی مواجه است. تغییر آب و هوا، از دست رفتن تنوع زیستی و تخریب لایه ازن، باعث عدم تعادل در محیط زیست بشر شده است. هرچه به جمعیت در شهرها اضافه میشود، به همان نسبت مشکلات شهری نیز افزایش مییابد، زیرا افزایش جمعیت از یک طرف، باعث افزایش ترافیک، افزایش حجم زباله تولیدی و افزایش کارگاههای صنعتی شده و از طرف دیگر باعث از بین رفتن درختان و فضای سبز و در نتیجه اختلالات روحی و روانی در انسان میشود. پایداری شهری بر اجزای ساخته شده محیط شهری استوار است که توجه بیشتر به فضای سبز شهری را میطلبد. توسعه شهر پایدار از طریق بهبود زندگی شهری، رضایت، تجارب و ادراک مردم از کیفیت محیط زندگی آنها، میسر میگردد. فضای سبز به عنوان فراهم کننده خدمات اجتماعی لازمه کیفیت زندگی بشر بوده و جزء کلیدی توسعه پایدار شهری میباشد. این مقاله بر اساس روش توصیفی-تحلیلی تهیه شده است. در این مقاله سعی شده است تا اهمیت ایجاد فضاهای سبز در زیر ساخت های توسعه پایدار شهری از دید روان شناختی محیط و انسان بیان گردد

کلمات کلیدی:

فضای سبز، توسعه پایدار شهری، محیط زیست، روان شناختی محیط و انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/281966>

